

Resolució 297/2020, de 18 de juny de 2019**Número d'expedient de la Reclamació:** 222/2020**Administració reclamada:** Ajuntament de Sentmenat**Informació reclamada:** Petició d'explicacions, reunions i presència en actes institucionals. Accés electrònic als expedients. Consulta presencial dels darrers expedients de selecció de personal**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: L'escrit de reclamació fa esment a diverses peticions prèvies que no haurien estat ateses, algunes de les quals no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, sinó que constitueixen un altre àmbit d'exercici de la funció representativa dels regidors. Es tractaria de les peticions fetes *in voce* al Ple, que s'ha d'entendre que són preguntes orals a l'equip de govern, o de preguntes plantejades per escrit, que tot i que poden contenir peticions d'informació, són expressió de la funció de control i impuls de l'acció de govern pròpia de l'exercici de la funció representativa i política, i no un procediment relacionat amb el dret d'accés a la informació i, per tant, queden fora de l'àmbit competencial d'aquesta Comissió de control i la revisió de l'atenció o resposta que rebim. En aquest sentit, nombroses resolucions d'aquesta Comissió, des de la Resolució 66/2017, de 22 de febrer, han inadmetut a tràmit la reclamació per la desatenció de preguntes o precisions realitzats al marge del procediment de sol·licitud d'informació previst a l'article 164 del TRLMRLC. A la reclamació també es fa referència i s'acompanyen altres escrits sol·licitant a l'Alcalde explicacions per no haver estat informats de la visita d'un Conseller de la Generalitat, o per haver-se suspès un plenari, així com peticions de reunió mensual amb urbanisme o recursos humans, que resulten, igualment, inadmissibles, ja que no tenen per objecte l'accés a informació pública preexistent, sinó impulsar una determinada actuació del govern municipal o obtenir una justificació dels seus actes. El mateix cal dir de les peticions d'aclariments de declaracions de l'Alcalde o dels dubtes manifestats en relació amb les publicacions municipals o del perfil del contractant, si el que s'hi demana no és la informació com a tal, sinó una valoració jurídica de la seva suficiència i oportunitat. Cal recordar, en aquest sentit, que l'article 2.b LTAIPBG defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Així, la GAIP ha resolt reiteradament la inadmissió de reclamacions plantejades en relació amb sol·licituds que no demanaven materialment informació pública, en el sentit que dona a aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, per entendre que el dret d'accés a la informació pública, inclosa la garantia que li proporciona la reclamació davant de la GAIP, empara l'obtenció d'informació que sigui a mans de l'Administració, però no altres pretensions, com ara conèixer el capteniment, la intenció, la justificació de les actuacions futures o la previsió de les que es podran realitzar, ni la petició de reunions establertes o puntuals o d'assistència tècnica en l'exercici de les seves funcions, que són peticions plenament adients i justificades en relació amb l'exercici de les funcions representatives i polítiques de les persones regidores, però que no tenen encaix en aquest procediment concret, reservat per a la revisió de les decisions administratives sobre sol·licituds d'accés a informació pública. En relació amb la sol·licitud d'accés als expedients relatius als processos de selecció de personal, resulta inversemblant que el volum d'expedients de processos selectius de personal acotats als més recents tingui el volum que pretén l'Ajuntament i que faria inviable, per utilitzar els seu propi terme, satisfer la petició. L'Ajuntament ofereix la consulta dels expedients concrets que prèviament la persona reclamant precisi. Però la sol·licitud ja ha concretat suficientment que es volen els darrers, els

més recents, i referits a processos de selecció de personal. Amb aquesta precisió de la sol·licitud, no es pot demanar a la persona reclamant que concreti quins expedients vol indicant el número de la convocatòria del procés selectiu o el nom de la persona nomenada, per exemple, ja que són perfectament identificables per l'Ajuntament que, si precisa la concreció del lapse temporal al què van referits, la pot demanar en rebre la sol·licitud o obtenir directament en la compareixença per a la consulta dels expedients. Finalment, l'Ajuntament afirma que els nomenaments de personal són tractats en el Ple o en la Comissió Informativa corresponent, i que aleshores es remet l'expedient corresponent, com es fa amb qualsevol altra punt a tractar per un òrgan col·legiat. Però aquesta resposta no garanteix l'atenció adequada de la sol·licitud, ja que previsiblement l'expedient que es distribuirà per preparar la reunió de l'òrgan col·legiat es limitarà al nomenament de la persona seleccionada, i no inclourà, com demana la sol·licitud, tot l'expedient íntegre relatiu al procés de selecció. Per tant, tret que l'Ajuntament acrediti el contrari, no es pot donar la sol·licitud per satisfeta amb la informació que s'envia preparant la reunió dels òrgans col·legiats. Demana, finalment, la sol·licitud d'accés als expedients dels darrers processos selectius de personal que la consulta presencial de la informació estigui assistida de personal de recursos humans, per al cas que se li generin dubtes. Estrictament, aquesta petició depassa l'objecte d'aquest procediment, però resulta adequada a la condició de regidora de la persona reclamant, de manera que cal estimar la reclamació en aquest punt i declarar el dret de la persona regidora reclamant a accedir a la consulta presencial dels expedients dels darrers processos selectius de personal, i a obtenir l'assistència per resoldre els dubtes que li generi com a complement de la informació documentada als expedients.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Personal. Expedients. Reclamació contra silenci. Concreció de la sol·licitud. Informació pública. Règim especial d'accés. Accés directe a la informació. Accés electrònic als expedients. Còpia. Deure de confidencialitat.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 21 de maig de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 222/2020, presentada per una regidora de l'Ajuntament de Sentmenat, en relació amb diverses sol·licituds indicades a l'antecedent següent. La regidora reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). Juntament amb el seu escrit de reclamació, la regidora reclamant adjunta tres sol·licituds formalitzades telemàticament a través d'instàncies genèriques entre el 23 de setembre de 2019 i el 4 de febrer de 2020 en les que sol·licita: mantenir reunions amb una periodicitat mensual amb les persones que correspongui del departament d'urbanisme per tal de poder obtenir informació de temes urbanístics pendents abans de la celebració del Ple (instància de 23 de setembre de 2019), consultar l'expedient íntegre dels darrers processos selectius de recursos humans, tant temporals com de places fixes i suport tècnic en cas de dubte (instància de 15 de gener de 2020) i, finalment, la celebració d'una reunió de caràcter tècnic per conèixer les noves circumstàncies que han provocat un canvi de criteri del personal tècnic municipal pel que fa a una parada d'autobús determinada (instància de 4 de febrer de 2020). A part de les tres instàncies que s'aporten a l'escrit de reclamació, la

regidora reclamant fa referència en el seu escrit de reclamació a una pluralitat d'altres instàncies que hauria presentat i que haurien sigut sistemàticament desateses per l'Ajuntament de Sentmenat. La reclamació exposa que l'anterior grup de govern municipal, del qual en formava part la regidora ara reclamant, va posar en marxa una plataforma de gestió electrònica d'expedients, anomenada GESTIONA, però es queixa que en aquest mandat no se'ls permet l'accés a la totalitat dels expedients als regidors a través d'aquesta plataforma. Es queixa que des del primer plenari del mes de juliol-2019 no tenien accés als expedients dels decrets del despatx d'ofici del ple, i que dels expedients que formaven part de l'ordre del dia del Ple i de la Comissió Informativa no disposaven de tota la documentació, de manera que no haurien pogut consultar els expedients complets que s'aproven a plenari per la plataforma Gestiona. També es queixa de què no haurien estat informats d'ofici de les visites/actes institucionals que es fan al municipi i altra informació que han demanat ja sigui via instància o *in voce* als plenaries des de juliol del 2019, cosa que haurien denunciat a les seves intervencions tal i com consta a les videoactes. Admet que se'ls ha citat per veure determinats expedients en paper, però es queixa que en alguns casos la informació no estava centralitzada i havia calgut buscar-la per tot l'ajuntament, o en altres, no hi havia cap responsable. Finalment, afirma que alguna vegada, algun regidor de govern li hauria dit fora del ple que no tenia dret a tenir copia de determinats documents.

Acaba l'escrit de reclamació concretant el *petitum* objecte del procediment de la manera següent:

"Petició

Que es tingui per presentat aquest escrit i es resolgui favorablement a les peticions de:

- Accés directe i autònom electrònic a tota la documentació dels expedients de plenari
- Accés en paper si s'escau d'altre documentació
- Dret a copia de documents municipals
- Dret a rebre resposta escrita de dubtes locals
- Dret a ser informat/convidat a actes institucionals amb temps i forma
- Dret a una informació veraç".

2. El 26 de maig la GAIP comunica a la persona reclamant que ha tingut entrada la seva reclamació i que "únicament s'admet provisionalment a tràmit en relació amb la instància de 15 de gener de 2020 que adjunteu a la vostra reclamació sobre accés als expedients de processos selectius, en ser l'única que té per objecte l'accés a informació pública, quedant la resta d'instàncies aportades amb la reclamació fora de l'àmbit competencial de la GAIP. Així mateix, si disposeu d'altres sol·licituds d'accés a informació pública desateses, com indiqueu a l'escrit de reclamació, podeu presentar les corresponents

reclamacions." Seguidament, identifica la persona responsable de la seva tramitació, li indica els propers tràmits que se seguiran i les dades de contacte electrònic, per si vol fer-ne el seguiment.

3. El 27 de maig la GAIP informa a l'Ajuntament de Sentmenat de la presentació d'aquesta reclamació i el requereix a què, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAI, li trameti un informe sobre ella on s'exposin els antecedents de fet i fonaments de dret del seu posicionament en relació amb la Reclamació i les sol·licituds d'accés a la informació de les què deriva la reclamació i que identifiqui les terceres persones que resultin afectades per l'accés que es reclama, si n'hi ha.
4. El 29 de maig la persona reclamant s'adreça per correu electrònic a la GAIP i demana explicacions en relació amb la inadmissibilitat parcial de la Reclamació i assenyala que el problema més gran que tenen en relació amb l'accés a la informació és el fet que no puguin tenir accés telemàtic global a la informació.
5. El 9 de juny la GAIP contacta amb la persona reclamant per videoconferència per atendre els dubtes plantejats en el missatge anterior en relació amb l'admissibilitat a tràmit de part de les sol·licituds indicades com a objecte de la reclamació.
6. El 12 de juny té entrada a la GAIP l'informe de l'Ajuntament de Sentmenat, el qual fa una introducció descrivint les condicions en què es facilita l'accés a la documentació relativa a les reunions dels òrgans col·legiats a les persones regidores, que nega que siguin limitatives, i fa una relació de les vies de participació i de control que són a l'abast de les persones regidores per a l'exercici de la seva tasca de control, que no es reproduïxen per excedir de l'àmbit d'aquesta reclamació. Seguidament, passa a informar de cadascuna de les instàncies esmentades a la reclamació, i d'aquelles que s'han annexat amb còpia. No es reproduïxen les alegacions fetes en relació amb la resta d'instàncies que no s'han admès com a objecte d'aquest procediment, i pel que fa a la sol·licitud que és objecte d'aquesta reclamació, l'Ajuntament posa de manifest que "és una sol·licitud totalment genèrica", que tenint en compte que el seu personal supera el centenar i que el personal dedicat a aquesta àrea es compon d'una tècnica i dos auxiliars administratives, es fa inviable traslladar tots els expedients que es generen, però que si la reclamant concreta quins expedients vol veure, es posaran a la seva disposició. Fa constar que dels nous nomenaments de personal se'n dóna compte en un punt específic tant al Plenari com a la Comissió informativa i que aleshores, com de qualsevol altre punt de l'ordre del dia dels òrgans col·legiats, se'n trasllada l'expedient administratiu corresponent. I conclou que si la persona regidora reclamant vol consultar qualsevol expedient o demanar aclariments en matèria de personal, ho pot demanar de forma directa al regidor de personal o amb la tècnica de recursos humans.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP, contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública i admissibilitat de la reclamació.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la Disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

"1ª: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la

documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La Disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la Disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només podrà es desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de

matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*. A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Inadmissibilitat parcial de la reclamació

L'escrit de reclamació fa esment a diverses peticions prèvies que no haurien estat ateses, algunes de les quals no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, sinó que constitueixen un altre àmbit d'exercici de la funció representativa dels regidors. Es tractaria de les peticions fetes *in voce* al Ple, que s'ha d'entendre que són preguntes orals a l'equip de govern, o de preguntes plantejades per escrit que, tot i que poden contenir peticions d'informació, són expressió de la funció de control i impuls de l'acció de govern pròpia de l'exercici de la funció representativa i política, i no un procediment relacionat amb el dret d'accés a la informació i, per tant, queden fora de l'àmbit competencial d'aquesta Comissió el control i la revisió de l'atenció o resposta que rebim. En aquest sentit, nombroses resolucions d'aquesta Comissió, des de la Resolució 66/2017, de 22 de febrer, han inadmetut a tràmit la reclamació per la desatenció de preguntes o precs realitzats al marge del procediment de sol·licitud d'informació previst a l'article 164 del TRLMRLC, per les raons que aquella Resolució desgranava en el seu FJ 2: *"La normativa de règim local fa una regulació diferent per a les figures dels precs i de les preguntes de la que la mateixa legislació estableix per a l'accés dels electes locals a la informació. La LRBRL es refereix al dret dels electes a formular precs, preguntes i mocions (i també a sol·licitar sessions extraordinàries dels òrgans col·legiats dels que en són membres, a participar a les seves sessions i votacions, a conèixer amb antelació*

les convocatòries i a tenir a la seva disposició la documentació corresponent) al seu article 46; en canvi, el seu dret d'accés a la informació és regulat al 77, que obliga al govern municipal a resoldre les sol·licituds en el termini màxim de cinc dies. Aquesta dualitat en la regulació d'una i de les altres iniciatives es manifesta també a l'LMRLC, que dedica l'article 164 a regular amb un cert detall el dret dels electes locals a la informació, mentre que el seu dret a formular precis i preguntes i a la participació en els òrgans col·legiats és regulat a altres preceptes (articles 98 a 103 i 165). (...) Tot i que sovint poden tenir trets comuns (per exemple, moltes vegades l'objecte de determinats precis i preguntes és obtenir informació i unes i altres iniciatives poden servir per exercir funcions de control del govern municipal), precis i preguntes, per una banda, i sol·licituds d'informació, per l'altra, tenen significació i dinàmiques diferents. Mentre que les sol·licituds d'informació són manifestació del dret a la informació, que és objecte d'una regulació precisa per la legislació de règim local (fins al punt de garantir que han de ser objecte de resolució administrativa, que es presumeix estimatòria en cas de silenci administratiu) i es pot exercir de forma autònoma, amb diversitat de contextos i finalitats, els precis i preguntes són iniciatives de naturalesa molt més política que estrictament jurídica (no està clar que s'hagin de resoldre per acte administratiu i menys encara que la manca de resolució expressa en termini tingui efectes estimatoris, com és el cas de les sol·licituds d'informació), sovint vinculades al desenvolupament de les sessions dels òrgans col·legiats, fins al punt que poden formar part del seu ordre del dia, amb continguts usualment més relacionats amb l'impuls (els precis) o el capteniment (les preguntes), que amb la sol·licitud d'informació en sentit estricte, i si el seu objecte és aquest darrer, poden abastar el requeriment d'elaborar informació sobre un assumpte determinat i no limitar-se, com passa amb les sol·licituds d'informació en sentit estricte, a accedir a la informació existent; (...) “

Igualment, en la Resolució 790/2019, d'11 de desembre, aquesta Comissió resol inadmetre a tràmit la reclamació d'una persona regidora per la desatenció d'una pregunta amb resposta escrita, entenent que: “Mentre que l'objecte del dret d'accés a la informació pública és la informació que es troba en poder de l'Administració, tal com és definida per l'article 2.b LTAIPBG, els precis i preguntes són iniciatives de control del govern local de naturalesa diferent, que tenen per finalitat no necessàriament l'obtenció d'informació, sinó conèixer el capteniment municipal sobre un determinat assumpte o, en el cas dels precis, sovint impulsar actuacions determinades. En aquestes circumstàncies, aplicar la garantia de la Reclamació davant la GAIP, que ha estat instituïda per garantir l'accés a la informació, a iniciatives de naturalesa diferent, com són les preguntes dels i les representants polítics locals, a més de no tenir un fonament jurídic prou clar, podria resultar distorsionador de la dinàmica del debat polític habitualment inherent a les preguntes i estar lluny de la funció institucional i de les competències i habilitats d'aquesta Comissió de Garantia. (...)“. Per tant, d'acord amb aquests arguments i de conformitat amb el criteri mantingut en els precedents citats, la Comissió

considera inadmissible la reclamació que no tingui per objecte una petició d'accés a informació prèviament formulada d'acord amb el què preveu l'article 164 TMRLM.

A la reclamació també es fa referència i s'acompanyen altres escrits sol·licitant a l'Alcalde explicacions per no haver estat informats de la visita d'un Conseller de la Generalitat, o per haver suspès un plenari, així com peticions de reunió mensual amb urbanisme o recursos humans, que resulten, igualment, inadmissibles, ja que no tenen per objecte l'accés a informació pública preexistent, sinó impulsar una determinada actuació del govern municipal o obtenir una justificació dels seus actes. El mateix cal dir de les peticions d'aclariments de declaracions de l'Alcalde o dels dubtes manifestats en relació amb les publicacions municipals o del perfil del contractant, si el que s'hi demana no és la informació com a tal sinó una valoració jurídica de la seva suficiència i oportunitat. Cal recordar, en aquest sentit, que l'article 2.b LTAIPBG defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Així, la GAIP ha resolt reiteradament la inadmissió de reclamacions plantejades en relació amb sol·licituds que no demanaven materialment informació pública, en el sentit que dona a aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, per entendre que el dret d'accés a la informació pública, inclosa la garantia que li proporciona la reclamació davant de la GAIP, empara l'obtenció d'informació que sigui a mans de l'Administració, i no altres pretensions, com ara conèixer el capteniment, la intenció, la justificació de les actuacions futures o la previsió de les què es podran realitzar, ni la petició de reunions estables o puntuals o d'assistència tècnica en l'exercici de les seves funcions, que són peticions plenament adients i justificades en relació amb l'exercici de les funcions representatives i polítiques de les persones regidores, però que no tenen encaix en aquest procediment concret, reservat per a la revisió de les decisions administratives sobre sol·licituds d'accés a informació pública.

Altra consideració mereixen la relació de peticions de còpia de documentació d'expedients de l'escrit de reclamació, de les què no n'aporta còpia, i que en l'escrit de reclamació s'identifiquen així:

3. Petició copia documentació d'expedients:

- 2019/5797 Copia de documentació d'obres iniciades el passat mandat
- 2020/581 Copia d'un acord del passat mandat d'espai públic
- 2020/1084 Copia de documents públics educatius tan del passat mandat com actuals

Sens perjudici de que, en no haver aportat còpia de les sol·licituds, com requereix la presentació de la reclamació, aquesta Comissió no ha pogut comprovar que reuneixin els requisits per a la seva admissibilitat, pel seu enunciat sembla clar que es tractaria de sol·licituds

d'informació pública la desatenció de les quals podria ser objecte de reclamació, ja que demana documentació preexistent en poder de l'Administració relativa a l'exercici de les seves funcions. Per tant, no és admissible l'al·legació de l'Ajuntament de què és documentació relativa a actuacions de l'anterior equip de govern del què formava part la persona regidora ara reclamant, sense variació per l'actual govern municipal, per la qual cosa ja serien conegudes per la persona reclamant, perquè això no impedeix que pugui sol·licitar-ne una còpia i tingui el dret d'obtenir-la, sens perjudici de què si l'Ajuntament considera excessivament genèrica la seva formulació, pugui demanar-li la concreció dins del termini de cinc dies que té per resoldre les peticions, o de que si és documentació molt voluminosa, pugui oferir-li la consulta per a la determinació, a partir d'ella, de les còpies que precisa per a l'exercici de la seva funció.

De totes les iniciatives relacionades i merament esmentades a l'escrit de reclamació com a desateses, a les què s'acaba de fer referència, només s'aporten a l'escrit de reclamació com a sol·licituds de les què en porta causa, les següents: ID Registre: 2019-E-RC-6213 i ID Registre: 2020-E-RC-580, sol·licitant reunions, que no poden ser admeses per les raons abans expressades, i la ID Registre: 2020-E-RC-143 que demana que se'ls faciliti dia i hora per veure l'expedient íntegre dels darrers processos selectius de RRHH, tant els temporals com els de places fixes i rebre el suport de la tècnica per si li han de consultar dubtes, que sí que té per objecte l'accés a informació pública. En relació amb aquesta darrera sol·licitud d'accés als expedients relatius als processos de selecció de personal, l'Ajuntament al·lega en el seu informe coses ben diferents i aparentment contradictòries. Inicialment, diu que la sol·licitud és massa genèrica i que li és inviable donar trasllat de tots els expedients que es generen amb una plantilla que supera el centenar de persones treballadores; però el cert és que la sol·licitud no demana que se'ls traslladin tots els expedients de personal, sinó que demana accedir amb vista als expedients dels darrers processos selectius de personal, i si bé és cert que l'expressió "darrers" pot resultar poc concreta per definir l'abast temporal objecte de sol·licitud, no consta que l'Ajuntament hagi demanat aquesta concreció, i, en tot cas, queda clar que limita la informació a la més recent i que, tenint en compte que es demana la consulta presencial assistida de personal tècnic, hi haurà l'ocasió de què, en aquesta compareixença, la persona reclamant concreti què entén per darrers expedients (els darrers mesos, l'any en curs o l'exercici anual anterior) i, per tant, facilitar-li la consulta dels que s'hagin generat des d'aquella data. En aquests termes, resulta inversemblant que el volum d'expedients de processos selectius de personal acotats als més recents tingui el volum que pretén l'Ajuntament i que faria inviable, per utilitzar els seu propi terme, satisfer la petició.

Seguidament, en la referència que conté l'informe a aquesta sol·licitud d'informació, l'Ajuntament ofereix la consulta dels expedients concrets que prèviament la persona reclamant precisí. Però la sol·licitud ja ha concretat suficientment que es volen els darrers, els més recents, i referits a processos de selecció de personal. Amb aquesta precisió de la sol·licitud,

no es pot demanar a la persona reclamant que concreti quins expedients vol indicant el número de la convocatòria del procés selectiu o el nom de la persona nomenada, per exemple, ja que són perfectament identificables per l'Ajuntament que, si precisa la concreció del lapse temporal al què van referits, la pot demanar en rebre la sol·licitud o obtenir directament en la compareixença per a la consulta dels expedients.

Finalment, l'Ajuntament afirma que els nomenaments de personal són tractats en el Ple o en la Comissió Informativa corresponent, i que aleshores es remet l'expedient corresponent, com es fa amb qualsevol altra punt a tractar per un òrgan col·legiat. Però aquesta resposta no garanteix l'atenció adequada de la sol·licitud, ja que previsiblement l'expedient que es distribuirà per preparar la reunió de l'òrgan col·legiat es limitarà al nomenament de la persona seleccionada, i no inclourà, com demana la sol·licitud, tot l'expedient íntegre relatiu al procés de selecció. Per tant, tret que l'Ajuntament acrediti el contrari, no es pot donar la sol·licitud per satisfeta amb la informació que s'envia preparant la reunió dels òrgans col·legiats.

No fa cap invocació l'Ajuntament del règim de protecció de dades personals per desestimar la sol·licitud, i fa bé, perquè no resultaria justificat aplicar-lo per limitar l'accés, tenint en compte que les dades de les persones que hagin participat en processos selectius no pot considerar-se que vulnerin el dret a l'honor o a la intimitat, i tenint en compte que el deure de confidencialitat a què estan obligades les persones regidores en relació amb la informació a què accedeixen en exercici de les seves funcions impedeix que puguin fer una difusió indiscriminada i fora de l'àmbit municipal de les dades personals de les persones participants en els processos selectius no seleccionades per a la plaça contrària a la normativa de protecció de dades personals.

Demana, finalment, la sol·licitud d'accés als expedients dels darrers processos selectius de personal que la consulta presencial de la informació estigui assistida de personal de recursos humans, per al cas que se li generin dubtes. Estrictament, aquesta petició depassa l'objecte d'aquest procediment, però resulta adequada a la condició de regidora de la persona reclamant, de manera que cal estimar la reclamació en aquest punt i declarar el dret de la persona regidora reclamant a accedir a la consulta presencial dels expedients dels darrers processos selectius de personal, i a obtenir l'assistència de personal municipal per resoldre els dubtes que li generi, com a complement de la informació documentada als expedients.

3. Sobre la petició de pronunciament en relació amb l'accés futur a la informació

Més enllà de les peticions d'informació desateses a què fa esment la reclamació, que ja han estat comentades anteriorment, la reclamació fa la següent petició: "Que es tingui per presentat aquest escrit i es resolgui favorablement a les peticions de:

- Accés directe i autònom electrònic a tota la documentació dels expedients de plenari

- Accés en paper si s'escau d'altre documentació
- Dret a copia de documents municipals
- Dret a rebre resposta escrita de dubtes locals
- Dret a ser informat/convidat a actes institucionals amb temps i forma
- Dret a una informació veraç”.

Es tracta d'una petició genèrica i de futur, que pretén obtenir una resolució que determini, a priori, el dret de la persona reclamant (que fa extensiu a la resta de persones regidores del seu grup municipal) en tant que regidora, a rebre un tracte adequat en l'exercici del dret d'accés a la informació i també en l'exercici d'altres peticions de suport o d'adequada representació institucional lligada a la seva condició d'electes locals. Deixant de banda aquelles referències a drets polítics que queden clarament fora del pronunciament d'aquesta Comissió en la mesura en què no estan lligats al dret d'accés a la informació (resposta escrita als dubtes que plantegi, petició que rau dins de l'àmbit de la consulta o l'assessorament, o ser convidat als actes institucionals, que se situa en l'àmbit de les relacions institucionals i les funcions representatives), aquesta Comissió es centrarà en aquelles peticions que fan referència al règim d'accés a la informació: accés directe als expedients inclosos en l'ordre del dia del plenari per mitjans electrònics, accés amb còpia als documents que sol·liciti, i veracitat de la informació rebuda.

El dret d'accés a la informació de les persones electes locals està regulat a l'article 77 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local (LRBRL), en aquests termes:

“Tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o president o de la comissió de govern tots els antecedents, dades o informacions que estiguin en poder dels serveis de la corporació i siguin necessaris per al desenvolupament de la seva funció. La sol·licitud d'exercici del dret recollit al paràgraf anterior ha de ser resolta motivadament en els cinc dies naturals següents al de la seva presentació.”

En desplegament d'aquest precepte bàsic, l'article 164 TMRLC, disposa que:

“1. Tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.

2. Els serveis de la corporació han de facilitar directament informació als membres de les corporacions quan:

- a) Exerceixin funcions delegades i la informació es refereixi a assumptes propis de llur responsabilitat.
- b) Es tracti d'assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats dels quals són membres.

c) Es tracti de l'accés a informació o documentació de la corporació local que sigui de lliure accés als ciutadans.

3. En els altres casos, la sol·licitud d'informació s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud. En qualsevol cas, la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents:

a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge.

b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entén sens perjudici de l'obligació de facilitar a tots els membres de la corporació la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria. Quan es tracti d'un assumpte inclòs per declaració d'urgència, s'haurà de distribuir, com a mínim, la documentació indispensable per poder tenir coneixement dels aspectes essencials de la qüestió sotmesa a debat.

5. Els membres de la corporació tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual tenen accés. Aquesta còpia es pot obtenir en format paper o bé en el suport tècnic que permeti d'accedir a la informació requerida.

6. Els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers.”

De la regulació anterior es desprèn un doble règim d'accés de les persones regidores a la informació municipal que requereix l'exercici de les seves funcions (i cal pressuposar que tota la que demani ho és, tret que l'Ajuntament estigui en condicions d'acreditar el contrari, STS de 12 de novembre de 1999, ECLI:ES:TS:1999:7165, FJ 5) :

- D'una banda, un règim d'accés directe a la informació, és a dir, un règim que no requereix la prèvia sol·licitud escrita de la informació i l'autorització o resolució estimatòria de l'alcalde, sinó només que la persona regidora s'adreça al personal municipal requerint-la. Aquest seria el règim d'accés a la informació dels electes amb funcions delegades de govern; dels membres dels òrgans col·legiats en relació amb els assumptes inclosos a l'ordre del dia; de les resolucions i acords de tots els òrgans municipals, i de la informació que sigui de lliure accés per a la ciutadania en general.
- D'altra banda, un règim d'accés prèvia sol·licitud a l'Alcalde, que ha de resoldre dins del termini de quatre dies, sotmesa a un règim de silenci estimatori i que només pot ser

desestimada per resolució motivada en algun dels límits a l'accés propis i diferenciats d'aquest règim específic d'accés, establerts a l'article 164.3 TRLMRLC abans transcrit: dret a l'honor, a la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge, secrets oficials o secret sumarial. Es tracta d'un catàleg de límits molt més reduït que l'establert per l'LTAI PBG en el règim general d'accés a la informació de la ciutadania, que queda compensat pel deure de confidencialitat de les persones regidores en relació amb la informació a què accedeixen, que només podran utilitzar per a l'exercici de la seva funció.

Aquest dret a la informació dels electes, en la mesura en què està vinculat al dret fonamental a la participació política de l'article 23 CE, ha de ser preservat i garantit escrupolosament. En aquest sentit, la jurisprudència del Tribunal Constitucional és clara i consolidada en manifestar que l'exercici del dret a la representació política de l'article 23.2 CE no només empara l'accés al càrrec, sinó la permanència en ell sense obstacles que n'impedeixin l'exercici de funcions (STC 220/1991 ECLI:ES:TC:1991:220), i que el dret a la informació dels electes abasta tant el dret a demanar informació com a obtenir-la (STC 203/2001 ECLI:ES:TC:2001:203). Per tant, només en el cas que quedi justificada i motivada l'aplicació d'algun dels límits abans esmentats, es pot desestimar l'accés a la informació d'un electe local, i fins i tot en aquest cas, la limitació s'ha d'acotar a la part mínima imprescindible, permetent l'accés parcial a la resta. En aquest sentit, s'ha d'acotar la referència que fa l'Ajuntament a la confidencialitat de les dades personals incloses als expedients de serveis socials o policials, que no podria pressuposar l'exclusió absoluta de tota la documentació de l'abast de les persones regidores, sinó només de les dades que permetin la identificació de la persona beneficiària o detinguda, en la mesura en què la seva revelació vulneri el seu dret a l'honor i a la pròpia imatge.

Però la petició concreta de la reclamació és que es faciliti accés directe, autònom i per via electrònica a tota la documentació inclosa a l'ordre del dia del Ple. A aquesta qüestió dona abasta resposta el FJ4 del Dictamen 7/2019 d'aquesta Comissió, que es reproduïxen seguidament: "En el cas de documentació relativa a assumptes inclosos a l'ordre del dia de sessions d'òrgans col·legiats, la forma d'accés a ella el normal és que sigui la prevista per la Secretaria municipal, amb caràcter general. Tal com s'ha posat de manifest al fonament jurídic anterior, en relació amb la documentació dels assumptes del Ple, la normativa vigent (articles 46.2.b LRBRL, 98.b TRLMRLC i 84 del ROF), que ja té uns quants anys, estableix explícitament que ha d'estar a disposició dels seus membres a la Secretaria de l'Ajuntament, des del moment de la convocatòria. Per tant, una interpretació literal d'aquests preceptes porta a la conclusió de què la consulta d'aquesta documentació requereix que els membres de l'Ajuntament es desplacin a les dependències de la Secretaria, lògicament dins de l'horari de funcionament d'aquest servei, i consultin la documentació del Ple en el suport que hagi estat disposat, en paper o/i en pantalla.

A més de les determinacions anteriors, l'article 164.5 TRLMRLC també obra la porta a l'accés electrònic, i fins i tot telemàtic, dels membres de l'Ajuntament a la informació de la respectiva corporació. Aquest precepte estableix el següent: els membres de la corporació tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual tenen accés. Aquesta còpia es pot obtenir en format paper o bé en el suport tècnic que permeti d'accedir a la informació requerida. Aquesta genèrica referència al "suport tècnic", comprensiblement ambigua atès el moment, 2003, en el que s'aprova aquesta norma, afecta tota la informació a la que poden tenir accés els membres dels ajuntaments, també la relativa als assumptes dels òrgans col·legiats, que en aplicació d'aquest precepte seria susceptible de ser-los posada a disposició per mitjans electrònics o telemàtics. L'ambigüïtat del precepte, tanmateix, impedeix que es pugui deduir d'ell un hipotètic dret dels electes d'optar per aquests mitjans d'accés.

Ja s'ha apuntat que els preceptes citats al paràgraf anterior tenen uns quants anys de vigència; l'article 46.2.b LRBRL manté la redacció original de 1985, que el 98.b TRLMRLC, que és del 2003, es limita a reproduir i el ROF és de 1986. Tots ells, per tant, preceptes molt anteriors a la introducció i implantació de l'Administració electrònica, promoguda decididament per l'LPAC. És perfectament sabut que aquesta llei bàsica fa una aposta molt decidida perquè el funcionament de les administracions públiques i les seves relacions amb la ciutadania es facin, en la mida del possible i preferentment, per mitjans electrònics. A títol d'exemple, l'article 13, relatiu als drets de les persones en les seves relacions amb les administracions públiques, comença declarant el seu dret a comunicar-se amb les administracions públiques a través d'un Punt general electrònic (apartat a) i a ser assistides en l'ús de mitjans electrònics en les relacions amb les administracions públiques (apartat b). Per la seva banda, l'article 14 comença afirmant el dret de les persones a elegir en qualsevol moment si es comuniquen amb les administracions públiques, en l'exercici dels seus drets i obligacions, amb mitjans electrònics o no, llevat dels casos que legalment es pugui imposar precisament l'ús de mitjans electrònics.

Sense necessitat d'insistir amb més referències normatives, no hi ha dubte de què els requeriments dels articles 46.2.b LRBRL, 98.b TRLMRLC i 84 del ROF, sobre la posada a disposició dels membres de l'Ajuntament de la documentació relativa als assumptes del Ple, s'han d'interpretar de conformitat amb la realitat de l'Administració electrònica o digital, i amb l'ànim del legislador de promoure el màxim la implantació dels mitjans electrònics a les administracions públiques. A banda de les determinacions legals, l'accés a la informació pública amb suport electrònic, si existeixen els instruments i les capacitats que ho fan efectivament possible i accessible per a totes les persones afectades, d'entrada sembla el millor per a tothom, tant per a l'Administració (que no ha de preparar expedients, ni fer còpies, ni facilitar espais físics, ni atendre persones que sovint interfereixen en el treball administratiu), com per a les persones que accedeixen a la informació (que poden fer l'accés a l'hora que

millor els convé, es poden prendre tot el temps que considerin necessari i copiar còmodament els documents que els interessin), i tot amb la màxima celeritat.

Per tant, sembla més que raonable que l'accés automàtic dels membres de l'Ajuntament a la documentació relativa als assumptes que figuren a l'ordre del dia del Ple (i, en general, a l'ordre del dia dels òrgans col·legiats), garantit per l'article 164.2.b i 4 TRLMRLC, es pugui fer preferentment per mitjans electrònics o telemàtics, sempre que l'Ajuntament pugui posar a disposició dels seus membres els recursos tecnològics necessaris (certificat o signatura digital, dispositiu informàtic, si s'escau, i capacitació personal, si cal). No hi ha actualment cap llei que així ho obligui i per tant dependrà de cada Ajuntament (de la seva voluntat i de la realitat dels seus mitjans i recursos tecnològics) la possibilitat que els seus membres puguin accedir autònomament i per mitjans telemàtics a la documentació relativa als assumptes del Ple o, si s'escau, de l'altre òrgan col·legiat.

En qualsevol cas, la posada en pràctica de l'accés telemàtic i autònom a la documentació considerada als paràgrafs anteriors s'ha de fer amb les cauteles necessàries per evitar el risc de què amb ell es pugui difondre indegudament informació pública, especialment la que sigui afectada per límits legals al dret d'accés que podrien impedir que la ciutadania en general pogués accedir-hi. Tal com s'ha dit més amunt, els membres dels ajuntaments tenen un dret reforçat d'accés a la informació de l'administració respectiva, del que només en resten excloses les dades relatives a la intimitat de les persones i les afectades per secret oficial o sumarial. Caldria evitar, per tant, que la informació a la que legítimament poden accedir els membres de l'Ajuntament, però que no estaria a l'abast d'una persona del carrer, pugui ser difosa a terceres persones pels membres de l'Ajuntament que hagin pogut obtenir-la. Hi poden haver diverses maneres d'adoptar les mesures cautelars pertinents per aconseguir-ho: recordar als electes el deure de confidencialitat que els imposa l'article 164.6 TRLMRLC i advertir-los de la responsabilitat que podrien incórrer en cas d'incomplir-lo, facilitar-los únicament consulta sense còpia de la informació a la que no podrien accedir persones que no tinguessin la condició d'electes, etc. En tot cas, la modalitat d'accés telemàtic ha de tenir en compte aquestes cauteles, i adoptar les mesures adequades a aquests mitjans per aplicar-les. (...) Conclusions. (...) Tercera: Si l'Ajuntament i els regidors o les regidores interessades disposen dels recursos tecnològics necessaris, l'accés dels membres de la corporació a la informació municipal, en qualsevol de les seves modalitats, pot ser autònom i telemàtic. De fet, la legislació de procediment administratiu promou l'ús de comunicacions electròniques en l'àmbit de les Administracions públiques i les seves relacions i un dels drets que tenen els i les electes municipals al sol·licitar informació de l'Ajuntament respectiu és el d'escollir la forma, format o suport amb el que la volen rebre".

Per tant, si l'Ajuntament disposa de l'eina de gestió electrònica dels expedients que permeti la consulta directa amb garanties (i sembla que en disposa, segons afirma la reclamant) i si les persones regidores estan proveïdes dels recursos tecnològics necessaris (i, segons afirma l'Ajuntament, disposen de tauletes), permetre l'accés de les persones regidores a aquesta plataforma o a la carpeta digital que contingui els expedients relatius als assumptes que s'inclouen a l'Ordre del dia del Ple és una solució que pot estalviar molta feina als serveis municipals, que no hauran d'estar a disposició de la consulta individual de les persones regidores de tota la documentació, si bé caldrà establir mecanismes d'autenticació de la identitat de la persona regidora, d'anonimització prèvia de la documentació si s'afecta el dret a la intimitat, a l'honor personal i familiar o a la pròpia imatge, i de protecció de la informació eventualment afectada per algun límit a l'accés, especialment dels previstos per l'article 164.3 TRLMRLC.

Quant a l'obtenció de còpia de la documentació sol·licitada, és un dret expressament previst a la legislació municipal catalana (a diferència de l'estatal) en l'article 164.5 TRLMRLC, de manera que cal entendre que els criteris restrictius dels articles 14, 15, 16 i 84 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat pel Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre (ROF) queden desplaçats per la norma legal catalana. Per tant, les persones regidores tenen dret a l'obtenció de còpia, en paper o digital, de la documentació que sol·licitin, sens perjudici de què es cerquin fórmules de comú acord que preservin la sostenibilitat dels serveis municipals i permetin l'exercici d'aquest dret amb criteris de raonabilitat, però sense desvirtuar-lo. En aquest sentit, quan els expedients siguin electrònics, l'obtenció de còpies digitals pot resultar molt menys carregosa per als serveis municipals que l'elaboració de còpies en paper, i resultaria adequat també, en cas de documentació molt voluminosa o de sol·licituds imprecises, facilitar la consulta presencial de la informació per determinar, a partir del seu anàlisi, les còpies que es requereixen per a l'adequat exercici de les seves funcions.

Finalment, i quant a la veracitat de la informació, només pot rebre un pronunciament favorable, que no necessita altres consideracions per justificar-lo.

Totes aquestes consideracions al voltant del petitum de la reclamació són més pròpies d'un dictamen, i tot i que es fan per expressa petició de la persona reclamant, no poden tenir l'efecte vinculant directe de la resolució en relació amb la revisió de les decisions administratives preses en relació amb les sol·licituds d'informació que s'han assenyalat com a objecte de la reclamació, sens perjudici de què són orientatives de les decisions d'aquesta Comissió en la resolució de reclamacions que en el futur es puguin presentar en relació amb procediments concrets d'accés a informació prèviament desestimat o limitat per l'Administració.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de juny de 2017, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a consultar presencialment i assistida per personal tècnic de recursos humans, els expedients íntegres relatius als darrers processos selectius de personal de l'Ajuntament.
2. Desestimar la reclamació en relació amb la desatenció de preguntes orals o escrites, de peticions d'explicacions o justificacions de decisions o actuacions, d'establiment de reunions estables o puntuals, i de representació institucional en visites d'autoritats al

municipi, per desbordar l'àmbit d'aquest procediment, en no constituir peticions d'accés a informació pública

3. Requerir a l'Ajuntament de Sentmenat a que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Sentmenat a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
5. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 222/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada. L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat. Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.